

bæredygtighed. Men det, der er afgørende for succes ved topmødet i Johannesburg, er for Socialdemokratiet, at man når frem til en global aftale mellem de rige og de fattige lande, hvor alle har noget, alle får et ansvar, men ikke nødvendigvis for det samme.

Her er der bl.a. brug for en debat om udviklingsbistand. I Rio nåede alle landene jo frem til at love 0,7 pct. i udviklingsbistand. Dertil er vi langt fra nået, selv om verdens rigeste lande jo ikke er blevet mindre rige i de sidste 10 år. Vi har også brug for at diskutere overførsel af ny teknologi, miljømæssig rigtig teknologi, til ulandene, gældslettelse osv., osv.

En anden vigtig diskussion handler så om miljø siden. Der er brug for, at de rige lande stadig væk husker, at der er brug for en afkobling mellem den økonomiske vækst og belastningen af miljøet, så en øget økonomisk vækst ikke automatisk fører til en større og større miljøbelastning.

Der er f.eks. brug for at kigge på kemikalieområdet. Der er også brug for, at vi får fastslået, at landene selvfølgelig skal overholde og gennemføre internationale aftaler, ikke mindst på miljøområdet, og der er brug for et stort samarbejde med alle de mange ngo'er, interesseorganisationer, der også befinder sig i dette felt.

Men vi er bekymrede. Vi er bange for, at alle de her succeser ikke bliver opnået. Vi er bange for, at Johannesburg ender med en uforpligtende, tom snak, som ikke rigtig fører til nogen konkret handling. Derfor må den danske regering virkelig ind og være aktiv. Desværre lykkes det jo ikke, som man ellers havde lagt op til, i Barcelona at få EU til at træde i karakter. Her fik den danske regering tilsyneladende ingenting ud af sine anstrengelser.

Men som formand for EU i det næste halve år har Danmark ansvar, vi har muligheder, og vi har forpligtelser for at vise, at EU kan gå forrest for at skabe den globale aftale mellem rige og fattige lande og også en miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Vi har brug for at høre lidt mere om, hvad det er, den danske regering vil gøre til det sidste forberedelsesmøde i Indonesien. Hvordan vil man holde fast i ilandenes forpligtelser over for ulandene? Hvordan vil man fastholde miljø som en vigtig del på dagsordenen? Og hvordan vil man sikre reelle politiske initiativer?

Kl. 16.10

Der er ikke kun brug for, at embedsmændene tager fat nu, selv om de danske embedsmænd er dygtige, der er brug for politiske initiativer.

Det danske udgangspunkt er jo ikke så godt. Inden for de sidste 6 måneder har Danmark trukket i den forkerte retning. Der er skåret massivt på ulandsbistanden, der er skåret massivt på miljøbistanden til Sydafrika, det land, der er helt fundamentalt for, at tingene skal lykkes. Og man har fremlagt en national strategi for bæredygtig udvikling, der består af ene svækkelser. Og så har man desuden også skåret ned på miljøbistanden.

Det er nu tid til handling, det er tid til, at den danske regering træder i karakter og viser, at vi går ind for solidaritet på tværs af grænser og beskytter de fattigste og de svageste i verden såvel som i Danmark.

Derfor havde vi håbet, at vi i dag kunne stå sammen om et fælles forslag til vedtagelse, at et stort flertal af partier kunne være enige om, hvor det var, vi skulle hen. Men på trods af lange forhandlinger har det tilsyneladende ikke været vigtigt for regeringen, at vi alle sammen var enige.

Godt nok siger statsministeren, at regeringen har viljen. Jo tak, men det har vi i hvert fald ikke set i de forhandlinger, vi har været igennem indtil nu. Derfor vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, SF, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager med tilfredshed regeringens redegørelse til efterretning og bekræfter V 127. Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for:

- at resultaterne fra Doha og Monterrey udbygges til en global aftale, som forpligter de rige lande til at afkoble sammenhængen mellem økonomisk vækst og øget ressourceforbrug, og til at give udviklingslandene bedre markedsadgang, gældslettelse, øget udviklingsbistand og adgang til bæredygtig teknologi. Samtidig forpligtes alle lande til at fremme god regeringsførelse,
- at topmødet resulterer i konkrete mål og redskaber til opfyldelse af indgåede internationale aftaler på områder som vand, energi, kemikalier, biodiversitet, sundhed og fremme af bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre og